

Усопшии! сега вѣчный сѣнь.
 Крыль надъ теб' расперя,
 И суровата блѣдна смърть
 Приготвя ти вечеря,
 И чаши пълны ты піешъ
 Отъ влагата на Лита.

И вече мірска добрина
 Ума ти не увлича,
 Кога свѣтливата луна.
 Надъ насъ ношѣ наднича,
 Нито кога Фебъ весело
 Земята освѣтява.

Въ андъ испращатъ твой духъ
 Желѣйнытъ напѣвы:
 Тамъ дѣто вѣчни работѣтъ
 Египетскытъ (а) дѣвы,
 Титана (б) люто дѣт' кълве
 Усорлица жестока.

Ще видашь тамъ въ подвластнытъ
 На мрачнаго Плутона
 Триглавото и страшното
 Лице на Гиріона,
 На Сисифа и Тандала
 Несвършванытъ мъкы.

Въ двата Прозерпинина
 Невесела държава,
 Такызи страшны зрѣлища
 Сѣдбата ти запазва,
 И тѣхъ ще гледашь ты, душе,
 На нашия пріятель.

И Стикса вечъ отпредъ си
 Трепетна съзирашь,

а) Данаидитѣ.

б) Промитея.